

46 פרוטוקול מס.
מישיבת ועדת העבודה, כגום ד',
ו' סמוך השל"ד, 26 ביוני 1974,
בשעה 08.40

חברי הוועדה:

נכחו:

- ש.א. אלמוזלינו - יו"ר
- ה. זיידל
- א. לין
- י. ארזי-דור
- מ. ורשמן
- ל. דצימן
- ח. שמעוני
- מ. גז

מזכיר הוועדה:

- י. שומרון

מוזמנים:

- ו. אורי - הממונה בפועל על יחסי העבודה במשרד העבודה
- א. הראל - הועדה המרכזת של החסחדרות כפלארי

"חבר המהרגמים בע"מ"

רשם:

סדר היום

חוק הגנת השכר - תקנות בדבר קביעת מקסימום דמי סיפול סקצועי ארגוני

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

מתיחת הישיבה אני מקדמת
בכרכה את חבר הוועדה

המרכזת אהרן הרזאל, יושב ראש מחלקת הארגון.

גם הסייע של כל זרז את
הכאת התקנות ומונחים לפנינו היום התקנות בדבר תכנית מכסימום
דמי טיפול מקצועי-ארגוני, חוק הבנת השכר השי"ח-1958.

הייתי מציעה שלפני שנתחיל

לעבור על התקנות, לשמוע מאהרן הרזאל על כל העניין של מס ארגון.
האם חל שינוי כלשהו במשך החקופה הזאת, האם הצלחתם לרגן חלק
מחבלי מאורגנים, או שמספרם גדל, ומהו הטיפול שמקלים המורה
דמי מס ארגון שהם משלמים וכולי. בזמנו נתח לנו סקירה יפה מאד
על הנושא הזה. בבקשה.

א. הרזאל:

לפני שאמסור סקירה על
נתונים ברצוני לומר כי

כאשר הגשנו את הבקשה להעלאת המס על בלתי מאורגנים, הדבר בא
בעקבות העלאת התקרה של המס האחד. התלבטנו בשלוש שאלות:
בעיה אחת היתה השאלה הקלה שעומדת לפניכם כיום - בקשתנו להעלות
את המס מהתקרה שהיתה 1,000 לירות לתקרה של 1,500 לירות. זו
היתה הבעיה הקלה. אבל נחלקנו בשתי בעיות קשות יותר. בעיה
אחת מסובכת היתה שכשעתו משום מה נקבע שהמס הזה הוא אחוז מהשכר
עד התקרה מסוימת, מבלי שמישהו מוצא היום את הסיבה מדוע קבעו
אחוז ולא שני אחוז, ולא חצי האחוז. היה פרי שלם עם מחשבה
שלהיות במקום כלשהו קרוב לחלק בתוך המס האחד שפורש לפעולה
הארגונית והאיגוד המקצועי. ככל שהתקרה עלתה, ההפרש בין
מה שמשלם עובד בלתי מאורגן לבין מה שמשלם עובד מאורגן, ההפרש
הלך וגדל. ואז הבעיה שהטרידה אותנו, איך אינך מעודד אנשים
שיהיו בלתי מאורגנים, איך במדינה כמו מדינת ישראל אההן צריך
לתמוך לעזור שעובדים יהיו מאורגנים, ולא לעודד פריצה בטוח
הארגון. הבעיה החריפה כאותו רגע שהפער בין מה שמשלם עובד
מאורגן לבין מה שמשלם עובד בלתי מאורגן, עלה וגדל.

כלומר, גם אם היום נקבל

את הפניה שלנו ותאשרו תקרה עד 1,500, ישלם עובד מאורגן בהסתדרות
כשיא השלום שלו 55 לירות ו-90 אגורות לחודש, שמתוך זה הוא
משלם 21.30 לירות לחלק הארגוני של ההסתדרות. בעוד שהעובד הכלתי
מאורגן, שיהנה מכל הזכויות - ישלם 15 לירות.

אם אשווה זאת למה שהיה

כשעתו כשקבלו את החוק בפעם הראשונה, ההפרש היה של חצי לירה.

כלומר, אין לי ספק שבאחד

הימים נבוא לפניכם ונשטח לפניכם את הדברים.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

אנו נמליץ על כך היום להעלות
את האחוז מ-1 ל-1.5 אחוז

לפחות וגם נקטין את הפער, לא צריך להיות פער כזה.

א. הרזאל:

ברצוני לומר, כי בפניה
הרשמית שלנו לשר העבודה

בקשנו לעלות ל-1.5%. רק מתוך הסיבה שלא יהיה פער בין העובד
המאורגן והבלתי מאורגן.

בפניה המקורית שלנו היתה

בקשה להעלות ל-1.5%.

משרד העבודה הציע לנו לחלק את הדבר לשניים, אם ברצוננו לזרז את הטיפול. אני אומר במפורש - הפניה שלנו קיימת. לא בטלנו אותה, היא מונחת לפניכם, להעלות ל-1.5%.

כעיה שניה, כאשר מדברים על הכלי מאורגנים, זו הכעיה, שהחוק כפי שהוא קיים היום, חל רק על מי שכלול בחוק ההסכמים הקיבוציים. לא רק שכל העובדים הכללי מאורגנים בארץ חייבים לשלם מס ארגון, אלא ככל המקומות שיהיה סעיף בהסכם הקיבוצי, שחל על העובדים הכללי מאורגנים לשלם את הסכום הזה.

הדבר חל כיום כסך הכל על 40% מהעובדים המהו מאורגנים בארץ, בעוד ש-60% מהעובדים הכללי מאורגנים אינם משלמים לשום מסגרת ארגונית, החוק אינו חל עליהם.

זאת אומרת ש-60% מהם נמצאים מחוץ להסכמים

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

הקיבוציים. בכמה אחוז מעריך מספרם?

אני אחז נחונים.

א. הראל:

לצערי הרב, המספר הזה הלך וגדל בשנים האחרונות. הוא לא גדל יחסית, אבל אכסולוטית גדל. במספרים היום, במסגרת ההסכמים הקיבוציים שמשלמים את המס יש כ-40,000 עובדים וכ-60,000 עובדים נמצאים מחוץ להחום זה.

אם אקח רק את התקופה שהתפתח כאן לפני שלוש שנים, אז אותה קבוצה שלא הייתה בתחום ההסכמים הקיבוציים, היו בעיקר עובדים בענפים קטנים בלתי מאורגנים כמו מוסכים, שקשה מאוד לארגנם. השינוי לרעה בשלושת השנים האחרונות הוא בכך שגדל מספר העובדים במערכת החיונית ביותר, במערכת התעשייה, כמו אלקטרוניקה.

בפעלי האלקטרוניקה כישוראל החלה להתפתח תופעה אמריקאית. יש היום הנהלות אמריקאיות, ואם הייתי אומר, מספר אולי מחמיה ביותר, שלמעלה מ-15,000 עובדים בלתי מאורגנים בענף האלקטרוניקה, אז הדבר מאוד מאוד מוזר. כתוצאה לכך יש כמה אלפים. אבל אם אני לוקח מתוך 60,000 העובדים שלא תלים עליהם ההסכמים הקיבוציים, גדל מספר העובדים במקצועות ייצור, ולפי הערכתי, אחת הסיבות זה ההפרש הניכר שיש בסכום שמשלם עובד בלתי מאורגן.

אם אוסף לזה שלקראת חוק בטוח בריאות ממלכתי גם קופות חולים עשו בכמה מקומות חרות בלתי הוגנת בנייהן, לקבל עובדים לביטוח גם על ידי הורדת המס, אז אם הוא לא צריך לשלם מס אחיד, הוא מקבל בסכום אכסורדי גם בטוח בריאות וגם נהנה מכל הזכויות של האיגוד המקצועי.

לכן, הייתי מאוד מאוד מודה לוועדת העבודה וליושבי ראש ועדת העבודה, אם הייתה מדריכה אותה, האם אפשרי לחשוב על שינוי, על הרחבת התחולה. שענין של מס בלתי מאורגנים לא יחול רק על ההסכמים הקיבוציים. האם אפשר בדרך כלשהי עם ייזום שלנו או שלכם, להגיע למצב שהחוק חזק יחול גם על אלה שאינם נכללים בתחום ההסכמים קיבוציים.

אם אני לוקח בחשבון, לאחר שראינו את הנתונים על המתי-מאורגנים, שכיום חברים בהסתדרות ב-1 לינואר 1974 1,228,940 חברים, נצטרף לזה 28,100 נוער עובד שעדיין לא נכנסו חברים להסתדרות. אם אני מצרף נשים, אני מקבל שהאוכלוסייה ההסתדרותית היום אני מקבל 1,861,000, זוהי האוכלוסייה ההסתדרותית. זה מהווה 56% מסך הכל האוכלוסייה כמדינת ישראל.

אני מדבר על חברי ההסתדרות ומשפחותיהם. אם אני לוקח את האוכלוסייה כקופת חולים, מה למעלה מ-2 מיליון.

אם אני לוקח במסגרת של שכירים בלבד, האוכלוסייה של ההסתדרות היא הרבה יותר גבוהה מ-56% אנחנו נמצאים היום ב-64%. כך, שחדרישה והחביעה והבקשה שלנו לתעלות את המס הכלתי-מאורגנים, אשר מקבלים תמורה המס הזה את כל ההגנה בתחומי האיגוד המקצועי, נהנים באופן אוטומטי מכל הזכויות. אם ציינתי קודם שזה רק במקומות שבהם חלים ההסכמים הקיבוציים, אז בוודאי שאין כמעט זכות אחת שהסתדרות מעניקה לחבריה שהם לא נהנים מזה באופן אוטומטי. אין שום תגיון שייווצר פער כל כך גדול בהשלום שהם משלמים לעומת חברי ההסתדרות.

בקשתנו היא שתשרו את

הפניה הזאת.

ה. זיידל:

יש למשל, הסכם קולקטיבי בענף הטקסטיל. הסכם זה חל על כל מפעלי הטקסטיל, גם אלה שאינם מאורגנים, נניח מצד אחד התאחדות בעלי החעשיה, ומפצלים שאינם חברי ההסתדרות. אם במקרה זה - האם חל פה מס ארגון? הן מהאלקטרוניקה. נניח בנק דיסקונט.

א. הראל:

בבנק דיסקונט חל ההסכם היום, משום שעבדו זה מפעל מאורגן. אבל כל המוסכים בארץ, נגדיות, כל המערכת של מפעלים קטנים שאין בהם שום הסכם.

היו"ר ש.א. אלמוזל ינו:

חבר-הכנסת לין בכקשה.

א. לין:

אני רוצה לשאול את מר הראל. אני לא רחוק לנדשא ההסתדרותי ואני חושב שאני נמצא גם בעיר שבה ההסתדרות אולי יותר מאשר במקומות אחרים הצליחה להשתלט על מקומות עבודה, לארגן. מוכן שיש פה ושם תקלות ויש אגודות יותר חרוצות ואגודות פחות חרוצות במועצות הפועלים, אבל יש תופעה שאי אפשר להתכחש לה, וזהו הניכור שבין פועלים, בעיקר במקומות עבודה קטנים, לבין מועצת הפועלים כאיגוד המקצועי.

אתה יכול להעביר פה חוק

ואני מתרשם שהקבל את הסכמת הוועדה. השאלה הייתה אם קלה חוק אשר מאפשר גם לכלתי מאורגנים בהסתדרות לשלם משכרם את האחוז האחד המקסימלי של טיפול באיגוד המקצועי וכן הלאה, השאלה היא באיזו מידה אתה פועל ומצליח לכסל את החעויינות, את חוסר שביעות הרצון, את רוגזם של אותם הפועלים על ההסתדרות על אשר הם נאלצים שכר לעידוד מקצועי, שכר לטיפול ארגוני-משעשע שאינם רוצים ואינם רואים תועלת בהפרשת השכר הזה. האחוז האחד הזה שהם משלמים, בשכיל פועל זה אחוז גדול מאוד. הוא יכול להיות קטן מאוד כאשר הפועל יהיה מרוצה, כאשר תחיה לו

הרגשה שהוא משלם מחוך רצון, מחוך הרגשה שזה שלו. אני רוצה שתדע, מר הראל, אני מדבר מנסיוני מאחת הערים שיש בה יותר הישגים מאשר בערים אחרות, ולמרות זאת נקודת המוצא שלי דווקא מאותה עיר, ואילני יודע במקומות אחרים, שיש היום יותר מאשר בעבר, מרחק גדול מאוד. לא במקרה השתמשתי במילה "עוינות" כיון הפנעלים למאות אלפים בארץ שאינם משתייכים במקומות עבודה לאגודים ארציים גדולים. אלו אותן הזכניות, והעובדים ובמקומות קטנים, אלא אינם, ואם השאל אותם - אינם רוצים לשלם את המינימום של ההפרשה של המס לארגון. הם אינם רואים שום תועלת אישית להם מעצם העובדה של התשלום הזה.

ויותר מזה, ברוב המקרים הם מקבלים יותר משחאיגוד המקצועי מגן עליהם כנסיות היום, והם עושים לעצמם את החשבון - אם כך אז למה אני צריך לשלם את מס הארגון? רק מפני שההסתדרות הצליחה להשיג זאת כמשרד העבודה וכוועדה העבודה של הכנסת?

כלומר, ברצוני להעיר את השומע לכך שההסתדרות הייתה לכחון היטב את דרכה. לא מספיק בזכות כוחה, בזכות השפעתה בכנסת וכוועדה העבודה, להשיג עוד סעיף, פחות סעיף, החשוב הוא איך אתה מסביר את עצמך, איך אתה נראה בעיני העובדים.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:
ברצוני לומר מספר דברים וזאת גם כעקבות דבריו של חבר-הכנסת לין. הבה נבדיל, קודם כל, חבר-הכנסת לין, בין אלה שנמצאים במקומות עבודה מאורגנים שיש חסכם קיבוצי שחל עליהם, לבין אותם העובדים שככלל אין חסם קיבוצי לגביהם.

לגבי אלה הנכללים בחסכם הקיבוצי, אין לי כל ספק שכל אותן הזכויות, כל אותן ההטבות, כל אותם ההישגים אשר הושגו בזכות המאבק של העובד המאורגן, אשר המאורגנים נחנים ממנו ונהנים גם המהי מאורגנים באותו מקום עבודה. אז הוא לא יכול להגיד - מה יש לי מזה. יש לו בזכות מאבקם של המאורגנים בהסתדרות, בזכות מאבקן של ההסתדרות בענין זה. אני מדברת על המקומות שהם במסגרת החסכים הקיבוציים.

נמסרו כאן מספרים שפארתם מקומות עבודה מאורגנים וישנם חסכים קיבוציים, ישנם 40% מהכללתי מאורגנים בכלל במסגרת הזאת, כ-40,000 עובדים. אז 40,000 הללו נהנים בוודאי מכל אותן הזכויות שהשיג אותן האיגוד המקצועי ושהשיגה ההסתדרות במאבקה. אז מדוע שיהנה חסם. מדוע אותו העובד המאורגן שחלקו במס האחיד שמשלם הוא 2 לירות, זה חצי ממס ארגון עבור הפעולה הארגונית בתוך המס האחיד. לעומת זאת, עד עכשיו הכלתי מארגן שילם אחוז אחד מהתקרה של 1,000 לירות, זאת אומרת, הוא שילם 10 לירות. זה לא מוצדק.

באותו מקום עבודה אין עושים חלוקה, אתה כלתי מאורגן, אתה מאורגן, אתה כן תיהנה ואתה לא. מכל הפעולות הללו נהנים כולם במידה שווה ואחידה.

כדי למנוע התמרמרות מאותו העובד המאורגן ואשר משלם יותר מהכפרו שאינו מאורגן, ישלם לפחות לפעולה הארגונית הזאת, לפחות את הקיפוח הזה אנו צריכים למנוע ולצמצם ולהעמידו על כסיפ שווה, ולא למנוע את ההתמרמרות של הכלתי מאורגן, אלא להיפך - במקרה כזה המאורגן הוא המקצוע והמופלה לרעה לעומת הכלתי מאורגן שנהנה מאותן הזכויות ותמורתן משלם מעט.

על כן אני כהחלט בדעה
שנמליץ בפני משרד העבודה שיביא לטוב תקנות נוספות בהקדמת האפשרי
כדי להקטין את הפער הקיים ולהעמידו לפחות על בסיס שווה מבחינה
זאת, למכ" הפעולה הארגונית. אז אם המדובר על אחוז וחצי, כפי
שדיברנו לפני שלוש שנים ורצינו להעלות, אז נאמר שרוצים לכדוק.

אחוז וחצי מהתקרה. אינני
באה כאן לדרוש ממנו שישלם יותר, אלא לפחות שווה. בנוסף לכך
נמליץ על הכאת תקנות חדשות אשר יש בהן כדי להעלות כאחוז וחצי.

הנקודה השניה היא, וכאן
אנו רוצים לכדוק איך ניתן מבחינה משפטית להקיף את ה-60,000
אשר אינם במסגרת ההסכמים הקיבוציים, אשר נמצאים בהסכמים אחרים,
אבל לא במסגרת ההסכם הקיבוצי הכולל.

נני רוצה לשאול את אנשי
משרד העבודה והיועצים המשפטיים - האם עניין של צו הרחבה בא
כחשכון במקרה כזה. זו שאלה אחת.

השאלה השניה היא אולי
לכם, כיצד, בכל זאת, במידה שכן אפשרי הדבר, כדי להפלות בין
כלתי מאורגנים כאלה וכלתי מאורגנים אחרים, כיצד ניתן לגבות
מהם את המס הזה מהם, מס ארגון? כדי להחילו גם על 60,000
הכלתי מאורגנים שההסכם הקיבוצי אינו חל עליהם. זוהי בכל זאת
זכות, כמו כל זכות אחרת שאנו מקנים אותה בחוק, ואשר בה שר
העבודה ומחיל צו הרחבה על אותם אנשי עבודה אחרים שההסכמים
הקיבוציים אינם חלים עליהם.

אלו שתי הנקודות שאני
מציגה והייתי רוצה לשאול את החבר הוואל, מה עושה ההסתדרות ובמה
היא נוקטת, וזה איכפת לנו כחברי ההסתדרות, מה עושה ההסתדרות
מבחינת הפעולה הארגונית, כדי להניע את המתי מאורגנים הללו
להיות מאורגנים בהסתדרות. אילו פעולות נעשות בתחום זה.

נמסר לנו שיש 100,000
כלתי מאורגנים. 40,000 מהם במסגרת ההסכמים הקיבוציים, ואשר
רק הם ועליהם יחול העלאת התקרה מ-1,000 ל-1,500 לירות. החשש
חל רק עליהם. מ-60,000 האחרים אין בוכים דבר. יוצא שאנו
יוצרים אפלייה בין הכלתי מאורגנים עצמם. מחלק אתה גובה ומחלק
אינך גובה בכלל.

בדרך כלל באותם ההסכמים
הקיבוציים הכלליים הגדולים יש סעיפים. אני מדברת על אותם
הסכמים שאינם כלליים ששם אין סעיף המפרט את הדבר. במידה ויש
צו הרחבה, יש זכות לכוא ולהגיד - תביט, יש חוקף כזה וכזה, אנו
חייבים להכניס סעיף כזה בהסכם כדי שיחייב הפרשת מס ארגון.

כמקשה חבר-הכנסת זיידל.

ה. זיידל:
אני רוצה לחתום לשלוש
בעיות. בעיה ראשונה שהעלה
כאן חבר-הכנסת לין. הועדה יכולה להמליץ בפני ההסתדרות היכן
שאפשר לשפר שירותים כחזמנות זו שאנו מעלים את התקרה. לשפר
מתן שירותים על מנת שיכלול ציבור יותר רחב של משלמי מס בלתי
מאורגנים.

דבר שני - אני יכול לומר
מתוך ניסיון, עד כמה יש חשיבות רבה לתשלום מס ארגון על-ידי

הכלתי מאורגנים, כעת-המיתון. כאשר ביקרתי באשדוד ובאשקלון וראיתי שהטיפול האחד שהסתדרות נתנה, האיגוד המקצועי נתן גם לאלה שאינם מאורגנים, שלא יפוטרו וכולי ושיהנו מכל הזכויות, גם של הפנסיה, ראיתי שככל אופן ההסתדרות עשתה חלק חשוב מאוד כשהעלתה את הנקודה הזאת של השלום בעד טיפול ארגוני ומקצועי.

אגב, הנושא הזה גם מאורגן

כארגון העבודה הכונלאומי.

הערה של ישית, וזו הערה לגבי ההצעה של יושבת-הראש ~~לנו~~ נעלה מעל להצעת ההעלאה של ההסתדרות, לגבי אחוז וחצי.

עשיתי את החישוב, שאז הכלתי מאורגן ישלם 22 לירות. דומני שאם אנחנו עכשיו מעלים מ-10 ל-15 לירות, שזה 50%, דומני שלהעלות מעל ל-100% כבת אחת, זה יכול להיות כמרנג. ואני מציע לשקול היטב.

מי הם הכלתי מאורגנים? אלה הם המעדיפים שירותים רפואיים במקום אחר בגלל זה שמרפאת קופת חולים אינה ~~שוכה~~, והם רוצים את קופת חולים עממית או קופת חולים אחרת. זו שאלה אחרת שצריכים לדון בה בהזדמנות אחרת, שישפרו את השירות הרפואי על מנת שיוכלו לעמוד בתחרות.

אבל אם כן-אדם משלם את המס בקופת חולים אחרת, הוא יצטרך לשלם 22 לירות מס ארגון. דומני שאני כוונתי עבודה צריכים לשקול היטב את לעשות זאת ואם זה לא יגרום לפעולה לא רצויה. לכן אני ממליץ —

אבל המאורגן משלם 21.50 לירות.

היו"ר ש.א. אלמרוזלינו:

כן, אבל את תוכעת ממנו יותר. את תוכעת ממנו 22

ה. זיידל:

לירות.

בהסתדרות יש ויכוח שעוד לא הסתיים, האם החלוקה של מס אחד צריכה להישאר כפי שהיא היום. יתכן שיגדילו ויתכן שיקטינו, יש ויכוח. קופת חולים תוכעת שהאחד שהיא מקבלת יהיה יותר גבוה. מדי פעם זה משתנה, כי לא קבעו 22% בהסתדרות שזה מה שעולה. דומני שכשלב זה צריכים לשקול את העניין. אנו מבקש מההסתדרות לבדוק את הנושא.

כשלב זה אנו צריכים להצעות לחכיעת ההסתדרות לבי העלאת התקרה ולכחון את האפשרות לכשם מהם לבדוק את העניין ולתת לנו נתונים מה ההסתדרות נותנת תמורת 22 לירות אלה, נאם יחברר שהטיפול הארגוני-מקצועי הוא 22 לירות אז נקבע ונתקע כך. אני רוצה לומר לך, טיפול ארגוני מקצועי כולל גם דברים שהעובדים הכלתי מאורגנים אינם נהנים מהם סמינריונים שונים, פעולת הסכרה סוף האגודים המקצועיים ועוד ועוד. אני מכיר את הכעיה כי הייתי כוועדה בהסתדרות שהיא קבעה בזמנו את כל הנושא של מס ארגון, לכן לקחנו בחשבון גם את אותו נושא הקשור עם הטיפול המקצועי פר-אקסלנס. זאת אומרת שהעובד הכלתי מאורגן נחנה מהסכס הקולקטיבי.

למשל, לפני מספר ימים נחתם הסכם קולקטיבי חדש בכל השירותים. כל השירותים נהנים מהסכם הקולקטיבי והם צריכים לשלם את זה. אבל יש טיפול במחלקה לאיגוד מקצועי, מחלקה ארגון, טיפול אחר, שהוא לא רק טיפול מקצועי. לכן אני מציע לשקול זאת. אני אומר זאת כחבר הסדרות, ששקלנו את הנושא בעבר, שבשלב זה צריכים להעלות את התקרה ואני חושב שזה מוצדק בהחלט, ונחזור לדון בנושא הזה כשנקבל את הנתונים של איזה שירותים נותנת ההסתדרות תמורת 22 לירות.

א. הראל:

ברצוני לחזור ולציין שכל הסכומים הנגבים מהכלתי מאורגנים אינם הולכים לכיסוי אותן הפעולות שמחוץ לחחום הארגוני-מקצועי. כשאמרתי, זה לא הולך לקופת חולים, זה הולך לירוק לקופת הועד הפועל של ההסתדרות, לפעולות מקצועיות וארגוניות. לפי החלוקה של גזרת המס ישנם כל מיני גורמים שניהנים כאשר גובים מס חבר מחברי ההסתדרות.

היות וזה בהסכמים הקולקטיביים, הגביה של אלה שבתוך ההסכמים הקיבוציים נעשית באמצעות לשכת המס ואין בעיות של גביה. הדבר המעניין ביותר היה, יסוד מספר מקרים שראינו שהמעסיקים, כשהעלינו את תקרת המס האחד ל-1,500 לירות, התחלנו לקבל מהכלתי מאורגנים 15 לירות. עכשיו חזרנו הרבה מאוד כספים כי לא רצינו לפעול בניגוד לחוק, כי אין עדיין חוק שמחלים. לכן החזרנו החודש הרבה מאוד כסף לעובדים שגבו מהם 15 לירות.

אני רוצה להגיד לאמנון לין שהשאלה של העוינות קיימת בין חברי ההסתדרות לא פחות מאשר בין לא חברים. השאלה איך רואים את ההסתדרות ואיך פועלים. כהחלט צריך לפעול על מנת למנוע את הניכור, ואני מסכים אתך.

הדבר המעניין, נחת דוגמא של חיפה. חיפה עמדה במשך שנים בראש סולם המקומות שבה האחוזה הגבוה ביותר של המאורגנים. ב-1973. תל-אביב הייתה לעומת זאת כמעט שכל שנה מספר חברי ההסתדרות המאורגנים יחד בגלל הקטנת האוכלוסיה. הזרימה של זוגות צעירים לשולי תל-אביב הביאה לידי כך שלא יכולנו להבדיל את אוכלוסיה ההסתדרות כה. ב-1973 הייתה תפנית, בתל-אביב הצטרפו נטו 4,000 חברים חדשים להסתדרות. זהו מספר גדול מאוד, כשמדובר 4,000 האלה 3,000 איש הם כלתי מאורגנים. על ידי פניה אישית, וזאת חשובה לשאלה מה אנו עושים, כל הסכום הזה, לפי המלצה הועדה המרכזת, יהיה מיועד לפעולות ארגון. לא לממן גרעון של הועד הפועל. ללכת אל אנשים הכיתה, לשכנע אותם, לראות מדוע אינם נכנסים, לכדוק את שאלות הניכור ולעשות פעולה ארגונית בקנה מידה גדול.

לפני שנתיים נעשהנסיון גם כן עשינו מכצע גדול וזה נחן תוצאות טובות ביותר. ואצטין דוגמא מעניינת, וז'ידל יושע אותה, אחת הכעיות של הכלתי מאורגנים זה עליה חדשה. מספר המצטרפים להסתדרות מקרב העולים החדשים הינו פחות מהרבה מאשר באוכלוסיה הכללית. זה לא נובע רק משאלת הניכור. הכעיה הרוסית זה חלק אידיאולוגי, וזה מצריך פעולת ארגון עצומה לכוא ולשכנעם להצטרף להסתדרות. זה פי קשה מאשר לכוא לפועל ולהראות את הישגי ההסתדרות ואתה אומר לו - תחיק מאורגן.

ה. זיידל:

אנכי, אחרי השנה הראשונה שחם כאן בארץ, הם מתחילים יותר להצטרף. כתחילה הם מפתדים, ואחר כך משתחררים.

א. הראל:

אני רוצה להגיד לאמנון לין
דבר נוסף - בישראל זו המדינה
היחידה בעולם שכל עובד שאינו חבר הסתדרות, ש-90% העובדים כאותו
מפעל הם חברי הסתדרות וחל עליהם ההסכם הקיבוצי, יכול להיבחר לוועד
העובדים. אין שום הגבלה בשל אי היותו חבר הסתדרות, בניגוד למה
שנעשה באירופה, בארה"ב, ושם אתה יכול להיות נציג היוניון רק אם
הנך חבר היוניון. כל מפעל לפי היוניון שלו. כארץ אתה יכול
להיות כמצב שכשאתה בא למשא ומתן כוועד הפועל של הסתדרות ויושב
מולך חבר שאינו חבר הסתדרות.

נתתי דוגמה קיצונית על מנת
להראות עד כמה כאופן אוטומטי נהנים מכל הזכויות. אפילו עד כדי
אכסורד כזה, מבחינה מסוימת. לכן התביעה שלנו היא מוצדקת.

עכשיו, לשאלה של אחוז וחצי.
יכול להיות שאין צורך באחוז וחצי. אבל צריכים למצוא מדד שקרוי
ככל האפשר לענין הזה, של כמה משלם חברי מאורגן וכמה משלם חברי בלתי
מאורגן. אפשר להצמיד זאת לאחוז של מס הארגון כחוק המס כולו.
כלומר, אפשר פחות לירה, פחות לירה וחצי, אבל אל עשר לירות. לא
להגיע לאכסורד של היום.

אנו מוכנים להגיש לכם
תזכיר עם כל הנתונים המדויקים של כל המערכת הזאת ועל מה תהיה
מבוססת ההצעה שנציע, אם זה אחוז וחצי, אחוז ושלושה רבעי או
אחוז ורבע.

ב. אורי:

ראשית אנו מבקשים שתאשרו
את התקנות האלה. שנית,
אם מותר להביע משאלה לבי ההמלצה שלכם, הייתי מבקש שתמליצו בפני
ההסתדרות לכדוק את הכעיה ולא תמליצו מראש על גובה האחוז.

לגבי השאלה של צווי ההרחבה.
כאשר החוק תוכן הוא הוכנס לחוק הגנת השכר. הוכנסה הוראה המרשה
לנכות מהשכר. כל זה הולך דרך זכותו של המעביד לנכות מהשכר. אז
אנחנו, מי שיצג את משרד העבודה, הכטיח לוועדת העבודה, כחלק
מההסכם על אישור החוק, שלא ינתנו צווי הרחבה לסעיף הזה. מדוע?
כי התגיון היה כזה: היתה התנגדות די רמה לחוק הזה ממל מיני חוגים.
אמרו - אתה מטיל פורמציות, אנשים חופשיים דמי שרוצה מצטרף.
הסברנו את אשר הקברנו - שהעובד בלתי מאורגן נהנה מכל ההישגים
ואין הצדקה שלא ישתתף במימון וכולי. אבל, אמרנו, כל זה בהנאי
אחד - שההסתדרות היא באותו מקום ארגון יציב. שארגון העובדים
הוא ארגון יציב. אבל להטיל זאת כמס על עובד העובד במקום שהארגון
אליו ישולם מס איננו הארגון היחיד, נראה לי, בקונצנזוס כללי,
כדבר לא סביר.

היו"ר ש.א. אלמדזלינו:

שישלם לארגון היציג שלו.

ב. אורי:

אם הארגון היציג שלו הוא
משלם. ההסדר הזה פועל לא
רק לטובת ההסתדרות. מדובר במקום שאין אף ארגון יציב. הרעיון
של צו ההרחבה הוא להטיל זאת כמס, על עובד שבו אין אף ארגון יציב.
זה בזמנו נראה לנו ולחברי הוועדה כדבר בלתי סביר. אפשר לבדוק
זאת מחדש. אבל פאן יהיו שוב שני דברים: אפשר לבדוק מחדש את
הסוגיה על מנת לכלול זאת בצווי הרחבה, בענפים בהם יש צווי הרחבה.
זה לא ישיג את המשדה עליה דיבר מד הראל, על ענפים לא מאורגנים.
ה-60,000 האלה עובדים בענפים לא מאורגנים וכחם לא יהיו גם צווי
הרחבה.

כך שלא תהיה אשליה. על מנת ש-60,000 אלא יאלמו צריך לחוקק חוק על חובת השלום מס לארגוני העובדים. אם מישהו ירצה ליזום זאת, אינני יודע.

הערה נוספת, זה לא חייב להיות בחסכמים קיבוציים כלליים כלבד. בחחלט, מותר וישנם סעיפים כאלה גם בחסכמים קיבוציים מיוחדים. ואם אין, ההסתדרות צריכה לדאוג שיהיו סעיפים כאלה. המעבידים לא יתנגדו. מה איכפת להם לנכות ולהעביר.

אחת הפעולות שצריך לעשות, אם מותר לי לנעץ לכם, שיהיו סעיפים כאלה בכל החסכמים הקיבוציים. אני מציע שנבדוק את סוגיית האחוז ונבדוק מחדש את האפשרות לכלול זאת בצנזר ההרחבה.

י. ארידור:
אינני מתנגד לאישור החקנות, אני מתנגד להמלצה נוספת של ועדה העבודה.

כרצוני להסביר. יכול להיות שצריך להמליץ המלצה זו ויכול להיות שלא, אבל צריך קודם כל לבדוק.

הועדה צריכה לבדוק ולא להסתדרות. אינני מציע שהועדה ממליץ איזה שחיא המלצה. גם לא שהסתדרות או גוף אחר יבדוק. אנו צריכים לדוק לפני שנוציג משהו. אינני יודע מה אנו צריכים לרצות. ראשית כל אנו צריכים לדעות שבהסתדרות יהיה פיקוח מסודר בעניני כספים. עד כמה שאני יודע יש מעוררות ממדרגה ראשונה. למש, השכרה בניין המשכיר המרכזי למעורר. אינני יודע אם שילמו ככלל לענין הזה. אם מדברים על כספים שהולכים להסתדרות - אני רוצה שיהיה פיקוח על הענינים האלה, אם רוצים התערבות של ועדה העבודה.

אני יודע למשל, שהוציאו חוברת הסברה על מה שאמר בשעתו מזכיר ההסתדרות בפני המעורר והוציאו זאת על השכונן הקציב ההסתדרות. היתה גם התנצלות על כך, אבל לא שמעתי שהחזירו את הכסף. זה שייך להמלצות בענינים כספיים הקשורים בהסתדרות.

אמרתי כחחילה דברי שאינני מתנגד לאישור החקנות. אבל אם מדברים על המלצות - אני רוצה שיהיה סדר בענינים הכספיים.

דבר אחרון - כאשר ישנה הוועדה של המדינה שממליצה המלצות כלשהן בכרשאים כאלה, מן הראוי שיהיה גם פיקוח כלל ציבורי ולא רק מפלגתי על מה שנעשה בכספים. מה שקורה הוא שכל המוסדות הביצועיים של ההסתדרות מורכבים ממפלגה אחת ועוד נספח קטן. בכל אופן מהאופרזיציה שם אין שום יציג. וכמוכן שלא עולה על הדעת שאנו נצטרף לאיזו שחיא המלצה כנראה הזה מפלי שייסבירו את הדברים האלה. תקנות אלה מוגנות כחוק וצריך לאשר אותן. מה שקשור להרחבה או למדיקה לצורך הרחבה, אז כדאי שנבדוק את הדברים ככה אחת. נעשה כריקה יסודית כמו שאני יודעים.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:
לא מציע אני שואלה את עצמי... כמה בהסתדרות ולא נוחנים לו השוה דין ורום שוללים ממנו את הזכות הזאת להגיד מה שיש לו כחבר הוועד הלאומי של ההסתדרות.

או שאיננו מעיז לומר את דברי הביקורת שלו על ההסתדרות שם,
ומוצא לו כמה בוועדת העבודה על מנת למחות ביקורת על מה שנעשה
בהסתדרות.

י. ארידור:

מתחתי ביקורת על צורת ניחול
של המערך. לא מתחתי שום

ביקורת על ההסתדרות.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

מה זה שייך למערך? מה זה
שייך לפיקוח על הכספים

בהסתדרות וכל הענין הזה. ועדת העבודה היא כמה להגיד את מה
שאיננו יכול להגיד במקומות אחרים.

י. ארידור:

אני אומר את אותם הדברים
כמקומות אחרים.

ה. זיידל:

ידידי חבר-הכנסת יורם
ארידור, הוועדה שטיפלה
כמס ארגון המתי מאורגנים היתה מורכבת גם מנציג של גב"ל.
כדרך כלל החלטות האלה נתקבלה פה-אחד גם כמחלקה לאיגוד מקצועי.
אני איש חדש כאן, יתכן ולך יש נסיון יותר גדול משלי, אבל מהו
הנמיון של כמעט חצי שנה, יש לי הרגשה שאנו משתדלים כל הזמן
לדון בגופו של הענין, וזה דבר חשוב מאוד. אני מודה ומתוודה,
אני משתדל כמעט לא להחסיר ישיבה של ועדת העבודה, כי אני מוצא
ענין בדברים כי אנו רגנים לגופו של הענין.

אני לך הסתייגתי, אמרתי
שאיננו צריכים היום להחליט מעל לחלטות ההסתדרות, אבל, לאחד
שמר ההגל גביש לנו את הפירוט של 22 הלירות, אנו נדון, וחושבני
שכאמרו אנכי יקטיבי מתקבל על הדעת, כלי להכנס לענינים צדדיים,
שאם במרוצת השנים מ-1965, לא העלו את האחוז, בו כזמן שככל
המוסדות הממכלתיים במדינת ישראל, הממשלתיים, ההסתדרותיים, העלו -
לא יתכן שאנו לא נתקרב לזה.

לדתי, דין פרוטה כדין מאה.
אם אתה משוכנע שמשחו לא בסדר בכלל, זה לא בסדר עם אחוז וחצי
ולא בסדר עם רבע אחוז. האמן לי, דווקא בחקשר זה, ואני מוכרח
להגיד, שאני מבקש שלא תקלקל אותי, ואני דושה ללמוד ממך. נראה
את הנושאים בוועדת העבודה לגופו של הענין וכזה נחרום ליחסים
כין-מפלגתיים הרבה יותר מאשר אם נתווכח בכל הענינים. יש
ענינים עקרוניים שאחם מעלה כועד הפועל, ואני חושב שיש לך
תביעות צודקות, אפשר לסקר אותם. אבל כאן בנושא זה אם יש
לך הסתייגות מסוג אחרת, ההסתהיגות נרשמה, אבל אני חושב שמה
שנאמר היום שאנו נפליץ בפני ועדת העבודה של ההסתדרות לבדוק
ולהגיש לנו נתונים ושאלנו נתווכח עליהם, זה דבר סביר שאינו
חורג.

מ. ורשמן:

אני מכין לדוחו של חבר-הכנסת
זיידל שכמובן נרגש ונפסם
כיצד מדבר חבר הועד הפועל של ההסתדרות, אני מתרגם אותך, אבל אנחנו
כבר רגילים ולא מתרגשים מך. אני מקווה שתשכ הרבה שנים יחד עם
ת-הכנסת ארידור ותתרגל. זה לא חדש.

אחרי הכל, גם חבר-הכנסת
ארידור, בסופו של דבר, מסכים עם דעת הרוב והכל בא על מקומו.

ברצוני לומר לחבר-הכנסת ארידור, כל נחפש פיקוח על מוסד שהוא מחדץ לכנסת. ואני אומר מדוע - כי אז התעורר שאלה הפיקוח על כספי חמס הפוליטי, איך הוא מתחלק, מי מקבל אותו, מפלגה או סיעה בחסתדרות.

אנו מציעים שהחסתדרות שיש לה מוסדות ויש לה חוקה, יש לה מוסדות ביקורת, לא רק חבר הועד הפועל ולא רק חבר שהופס עמדה בחסתדרות, אלא כל חבר החסתדרות יכול לפנות ולבקש שתהיה בקורת, לשאול אם ישנה ביקורת, וכיצד הדברים נעשים.

דבר שני, אינני חושב שוועדת העבודה צריכה להחליט על המלצות. שני הצדדים, גם הממשלה וגם החסתדרות, שמעו את הדעה שלנו, ברבע שיגישו הצעה - אנו נדון. לכן אני אומר כי לחבר-הכנסת ארידור לא היתה כוונה לצרף לזה המלצות.

לגבי העניין הקונקרטי. הייתי מצמיד את השכר המכסימלי לאיזה שהוא מדד נייע. שלא נצטרך לשנות כל פעם את החוקה.

לגבי ההרחכה - ברבע שמשרד העבודה מטפל כמושג הרחכה, על-איזה שהוא ענף, ולא חשוב מי ולא חשוב איפה, העניין של חמס הארגוני צריך להיות כחוכו. ברבע שמכוח החישובים שהשיגה החסתדרות, שהשיג הארגון היציב במקום מסויים או בענף מסויים, שר העבודה, אוטומטית, על פי צו הרחכה מביא זאת גם לאחרים. אין כל הצדקה שאחרים יהנו ולא ישלמו את חמס הארגוני. השאלה היא איך להטיל זאת על כודדים שאינם מאורגנים. לדעתי זו שאלה של החסתדרות ולא שאלה של מס הארגון. אם ההחלטות החדות לא יתקבלו, היא תהיה קיימת.

כמלים אחרות, לא צריכים לשלם לארגון כלשהו במקומות שחארגון אינו נוהג שום דבר והעובד לא נהנה מזה.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו: וככן, אני מעמידה את החקנות לאישור. בבקשה מר כפלאוי.

כפלאוי: תקנה אחת - מכסימום דמי הטיפולים. דמי הטיפולים המסעועי-ארגוני שמוחר לנכותם משכרו של עובד לפי פסקה 3 לסעיף 25א לחוק, לא יעלו על אותו אחד מהשכר, על לשכר מקסימלי של 1,500 לירות.

ה. זיידל: אני רוצה לשאול, אם לגבי גביה בענפים או לאיזו גביה אחרת, האם ישנו המושג - לא יעלה. למשל, שאפשר לעשות גם פחות. איך? אז למה שכאן יחיה?

כפלאוי: כיוון שכחוק קבוע, אנו קובעים תקרה והחגבלה היא שזה צריך להיות הוראה בתוך ההסכם. ההסכם קובע את החוראה של דמי טיפול מקצועי-ארגוני והשק קובע את המקסימום שמעליו החוראה אינה יכולה לחרוג. אבל החוראה יכולה להיות גם פחות מכך.

ה. זיידל: אדוני היועץ המשפטי, אנו היום החורכתנו והיתה הצעה אפילו להעלות בגלל שהטיפול עולה יותר, אז למה אני צריך להשאיר זאת למשחק חופשי

כשזה המלימום. אם אנחנו מדברים ככלל על העלאת האחוז, אז צריך להיות "לא פחות" ולא "לא יעלה", אז אחרת מישהו יעשה רווח.

ג. אורי:

יכולה להיות פה בעיה טכנית שכשכיל זה צריך לתקן את החוק. החוק הזה התכוון לאפשר לכצע, מכחינת זכותו של המעביד לנכות, את מה שמוסכם בין ההסתדרות והמעסיקים, ואיננו סבורים שאנו צריכים לכפות על ההסתדרות והמעסיקים איזה אחוז לקבוע ואיזו הקרה לקבוע. אנו קובעים את המקסימום. זכותה של ההסתדרות לנהל משא ומתן. אולי תמורת משהו אחר תקבע אחוז יותר נמוך או תשקול אחרת. למה לנו להכתיב פה להסתדרות איזה אחוז לקבוע? על כל פנים, אם מישהו יגיש הצעת חוק אז נדון בזה.

ל. דיציאן:

רצייתי לשאול, האם יש הגבלה כחוק
הזה מהו שכר.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

כוודאי, יש הגדרה של שכר כחוק
הגדרת השכר.

ל. דיציאן:

מוכנו של המונח. מוכנו של הכיטוי
שכר.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

יש הגדרה של השכר. כבקשה קרא
את ההגדרה.

כפלארי:

כסעיף ראשון של החוק כתוב: "שכר
עבודה לרכות השלומים בעד חגים,
פירון העבודה, שעות נוספות ותשלומים אחרים הנובעים לעובד עקב
עבודתו ובמשך עבודתו.

ה. זיידל:

אני בטוח שאם יש הסכם אז זה לא
לגבי מקבל שכר נמוך, אבל הסדר
חמק לגבי מקבלי שכר גבוה, שאצלם יש הסדר אחס שישלמו פחות.

כפלארי:

סעיף 25א לא ינוכו משכר העבודה
אלא סכומים אלה. אגב, זה נמצא
כנספח של התקנות המוצעות כעמוד 3, נוסח הסעיף.

לא נכונו משכר העבודה אלא סכומים
אלה: דמי טיפול מקצועי ארגוני לטובת הארגון היציג, כמשמעותו כחוק
הסכמים קיבוציים השי"ז-1957, שיש לנכותם על פי הסכם קיבוצי או
חוזה עבודה משכרו של עובד שאיננו חבר בשום ארגון עובדים, או שהעובד
הסכום ככתב לניכוי כאמור. וכאן התקנות, זה מהספר: "שר העבודה
לאחד החיצעות עם ארגון העובדים המיצג את המספר הגדול ביותר
של העובדים במדינה, ובאישור וועדת העבודה של הכנסת, יקבע בהקנות
את המסומים דמי הטיפול הארגוני-מקצועי שמוחר לנכותם לפי פסקה זו.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

"יקבע את מכסימום".

כפלארי:

זה בא בעצם להשלים את הרישא.
הרישא קובעת את הנורמה והסיפא
כאה לתח את כלי הויסות מהו המכסימום באמצעות התקנות ובאישור
הוועדה.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

אבל לגבי האחוז אין מקסימום.

ה. זיידל:

יורשה לי להציע הצעה כניסוח.
אני מציע שמוחר להוריד משכרו
של העובד אחוז אחד מהשכר. אחוז אחד.

ל. דיציאן:

אני מצטער מאוד, אבל הניסוח
הזה מנוגד לחוק.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

יש מקומות שקובעים פחות?
אם זה תואם את הכתוב בסעיף
החוק, אז אנו לא נעשה ענין שינויים בחוק, ואם זה לא מעורר
בעיות, המשפטנים פה צודקים כהחלט, ואנו מקבלים את ההסכר שלהם
שאינן אפשרות לשנות.

אם כך אנו מאשרים את הסעיף.

האם יש הערות לסעיף זה?

כפלאוי:

סעיף 2, כיטול. אנו מכטלים
את התקנות הקודמות. תקנות
הגנת השכר, קביעת המכסימום דמי טיפול מקצועי-ארגוני תשכ"ה-1965,
כטלות.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

יש הערות? אין.

כפלאוי:

סעיף 3, זה השם. לתקנות אלה
ייקרא תקנות הגנת השכר.
קביעת מקסימום דמי טיפול ארגוני-מקצועי תשל"ד-1974.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

עד פה אין הערות. אישרנו
גם סעיף 3. עכשיו, אשרנו
את התקנות כדבר קביעת מקסימום דמי טיפול ארגוני-מקצועי, לא
כתוב ממתי? החל מיום הפרסום ברשומות.

לבני הויכוח שהתפתח סביב

ענין צו ההרחבה וסביב הענין של בדיקת האחוז. אני כהחלט מקבלת
את דעתם של החברים. אין אנו באים להמליץ על אחוז זה או על
אחוז אחר, אבל כהחלט הוועדה סוברנית להגיד את כל הדברים שישמעו
כאן, היא מבקשת לבדוק את הענין של האחוז, לבדוק. להעלות, להוריד,
אין אנו באים לקבוע מה לעשות, אבל לבדוק את כל נושא האחוז אשר
מורידים משכרו של העובד למס ארגון וכן לבדוק את הענין לבני
צווי הרחבה שלגבי מקומות העבודה לעובדים מאורגנים וכלתי מאורגנים
אשר נמצאים במקומות העבודה, אשר צווי ההרחבה חלים עליהם. מה
עושים במקרה כזה, ולבקש, בכוא הזמן, כשהיה חומר מוכן וכולי.

ל. דיציאן:

נציג ההסתדרות בוועדה המרכזת
היה, שמע, יגיש דבר ונדון בזה.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

מה הפחד מההחלטה? אנו הולכים
להחליט על זה? מותר לנו לאחד
שדנו לבקש שהדבר ייבדק. מה הרגישות הזאת? אינני מכינה זאת.
זו לא החלטה, אין אנו מחליטים על אחוז, לא באים להחליט על צו
הרחבה כאן או שם, אנו מבקשים לבדוק את הדברים.

ל. דיציאן:

מותר לי גם להתנגד ויש לי
נימוקים לכך.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

מותר לך להתנגד. אלא שאנו לא

הולכים להחליט דברים שיש בהם כדי להתנגד להם.

ל. דיציאן: את זה את אקמיקה. אבל אני אומר אחרת. יש דעות חלוקות על זה.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו: אתה רוצה שנצביע בעניין הזה? בבקשה. אם אתה מתנגד לסיכום

אני מוכנה להעמיד זאת להצמעה.

ל. דיציאן: אני מתנגד שאנו נמליץ בפני הוועדה המרכזת שיגידו לנו איפה אנו לא מיוצגים. זה הולך לוועדה המרכזת שתגיש את ההמלצות.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו: לא, אנו פונים למשרד העבודה, מה זה שייך לוועדה המרכזת. אני מדברת קודם כל למשרד העבודה, ולא לוועדה המרכזת. אינני פונה לוועדה המרכזת. מי שהביא לנו את התקנות זה שר העבודה ואני פונה אליו בעניין זה.

אני רוצה שיחיה לך ברור, ואני מצטערת על אי ההבנה, אינני פונה לוועדה המרכזת, אני פונה לשר העבודה לבדוק, כי הוא הביא לנו את התקנות והוא הכתובת שלנו ואני פונה אליו ולא למישהו אחר.

א. לין: כן, אבל בהזדמנות זו הייתי רוצה לומר מילה אחת.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו: אפ'אם רוצים לפנות לוועדה המרכזת - בבקשה. אבל אני לא פונה אליהם לא כשם וועדת העבודה, הם לא כחוקת כשכילי.

א. לין: בכירתי היושבת ראש, בהזדמנות זו אני רוצה לומר, יושבים פה שני חברי הוועדה המרכזת.

אני רוצה רק לומר לך שאם התסדרות תיזום חוקים, אם היא תפנה בדרך זו או אחרת, תמיד אנשי הליכוד יעמדו בדרכה כל עוד אתם לא השתפו את הליכוד בוועדה המרכזת. מכחינה מוסרית-מצפונית אנו נעשה זאת כאמונה שלמה גם אם נדע שבכך נעבב את הטיפול שלכם.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו: חבר-הכנסת לין, אני רוצה שיחיה ברור בצורה שאינה משתמעת לשתיה פנים שהוועדה המרכזת אינה יוזמת חוקים לוועדת העבודה ולא לכנסת. היא לא כתובה כאן בשביל הדבר הזה. הכתובה היא משרד העבודה ושר העבודה. אותם אנו מזמינים להשליע פה את דבריהם כפי שאנו מזמינים כל גורם ציבורי אחר, אם זה המעסיקים, אם לשכת התיאום של הארגונים הכלכליים, אם גופים ציבוריים אחרים, זכותם להופיע כמו כל גורם אחר המופיע כאן בוועדת העבודה. ואני מבקשת אתכם - את האתגר כנשק הזה שאתם לא תעבירו כאן שום דבר הקשור עם התסדרות או הוועדה המרכזת. איזה מין נשק זה? אני מציע שנעשה חלוקה של הפרדת כוחות פה בין הוועדה המרכזת לוועדת העבודה. אין לזה שום שייכות.

למי שיש טענות כלפי ההסתדרות, חברים יקרים, תג-הכנסת לין, איננו מרוצה מצורת השיפוט.

א. לין: לא ההסתדרות אלא המערך.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

מי שאיננו מרוצה מחשיתוף
בהסתדרות ומדרכי ניהול-ההסתדרות
ויש לו טענות, שיעשה את המערכה שלו בהסתדרות. אתם מפגינים חולשה
בענין הזה. אם אתם חושבים שהזירה של ועדת העבודה היא זירה למאבק
נוח, זה מפגין את חולשתכם. יש לכם חולשה של מערך ההסתדרות.

האם אתם מקופחים פה בוועדה
העבודה מבחינת היצוג? אז למה אתם מדברים על הקיפוח בהסתדרות.

חברים יקרים, לשור נושאים שאנו
דנים בהם כאן על מה שנעשה בהסתדרות ועל היחס שלכם להסתדרות ואחרים
אליכם בהסתדרות, אין לזה כל קשר.

י. ארידור:

אנו רוצים לדחות את הצבעה
לישיבה הקרובה משום שאנו צריכים
לקיים התייעצות סיעתית בענין המלצת היושבת-ראש. היושבת-ראש
רוצה שהוועדה תמליץ המלצה מפורימת, ואנו רוצים לבדוק זוק. בקשתנו
לקיים התייעצות סיעתית.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

טוב, בסדר, תהיה התייעצות סיעתית.
תהיה או לא תהיה הצבעה - יושב
פת נציג משרד העבודה, שמע את שאמרנו, וחזקה עליו שיפעל.

ה. זיידל:

אני מציע לא להצביע. היושבת ראש
בתפקידה, לאחר ששמעה דעות שונות
פונה למי שהיא רוצה, אבל מותר לי להציע.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

אני פניתי, הם שמעו, ואני לא
פה בענין של הנצחיות אם להעמיד
להצבעה. אם אינכם רוצים להצביע - לא אעמיד להצבעה.

אבל בקשתי היא, שלא תהפכו את
ועדת העבודה לזירה של מאבק על עניני ההסתדרות כדי להשיג דבר זה
או אחר בהסתדרות.

י. ארידור:

אני מוכן להחזיק שכל הזדמנות
מתאימה ואולי גם לא מתאימה, אנו
נעלה את הנושא של ההשתוללות בוועדה המרכזת והפיקוח המפלגתי. נעלה
זאת בכל הזדמנות בוועדה הזאת.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

אנו נציגי הוועדה המרכזת פה?

י. ארידור:

אתם נציגי המערך והחברים שלכם
במערך---

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

לא; אני חברה כנסת ואני חברה
בוועדת העבודה, אין לי שום

שייכות לוועדה המרכזת.

י. ארידור:

אנו נעלה זאת ככל כמה. זה לא
שייך אך נדון בזה ככל כמה.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:

רבותי, את הנושא הזה גמרנו
ואני רוצה שנעבור לנושא שני.
לא היה כל סעיף אחר בסדר היום, אבל אני רוצה לעלות את הנקודה
הכאן.

יש בדעתי להוסיף עוד ישיבה כשבוע. יש לנו סדרת נושאים ועכשיו אנו מתחילים לקבל חוקים המועברים אל ינו מהמליאה, ואנו לא נוכל להספיק בשלוש הישיבות שיש לנו כיום בשבוע. יש בדעתי להוסיף ישיבה בירושלים כיום א'.

קריאה: מדוע שלא תבואו לעשות ישיבה בכפר שבע?

היו"ר ש.א. אלמוזלינו: פעם תבוא לעשות ישיבה גם בכפר שבע.

הביטו, יש לנו את ענין חוק שרות מילואים, ואני סברתי שתוך ישיבה אחת נוכל לסיים אותו. קבעתי מחר זאת לישיבה בשעה 09.00 בבוקר.

מוכרחים מחר להתחיל בדיון כי התקנות שבזמנו הארכנו עד סוף יוני, זמן זה הולך ומסתיים ואין אנו יכולים להשאיר את ענין השירות במילואים כחלל ריק.

אנו נחיל מחר בחוק. אינני מאמינה שמחר נסיים אותו. לאחר שהונח אהמול על שולחן הכנסת, ראיתי את כל הסעיפים, ואינני סבורה שתוך ישיבה של שעתיים נוכל לגמור את הדיון בהצעת החוק.

קודם כל אני מציעה לקבוע ישיבה נוספת לחוק זה ליום ראשון הקרוב, לחוק שירות מילואים, על השעה עוד נוכל להודיע.

ככלל הייתי מציעה שנקבע לנו כסדר קבוע שבימי א' נקיים ישיבה נוספת, בנוסף לישיבה שאנו מקיימים בחל אביב.

בעבר, ככנסת הקודמת, קיימנו כל ימי ראשון ישיבה, זה היה מיועד לחוקים שעבדנו עליהם, ולפי החכמה והצעות החוקים שהונחו אהמול, יש לנו עוד שני חוקים: חוק נכי המלחמה כנאצים שצריך ללכוד אלינו; חוק הספנות שטיפלנו בו גם צריך לבוא, ועוד חוקים בדרך. לכן נצטרך לקבוע ישיבה נוספת.

לגבי יום ששי, יש המעוררים על היום ומבזבזים שנים ששי אינו נוח לישיבה, ורוצים לקיימה כיום חמישי. היה אלי פניה של חלק מחברי הכנסת בוועדה העבודה שהם רוצים לקיים כיום חמישי. ביררתי אפשרות זאת ומסתבר שיש כיום חמישי ועדה שירותיים ציבוריים שיש לה כמה חברי כנסת שחברים גם בוועדה השירותיים הציבוריים. ישיבה ועדה זו מחקימה בשעה 10.00. זוהי סיבה די משכנעת, ויש לפעמים ישיבה ועדה פנים כיום חמישי.

כיום חמישי, לצערי הרב לא יכולה להחקיק ישיבה. בקשר ליום ששי. זה מאוד לא נעים שאנו מתחילים בישיבה ועדיין חסרים חברי כנסת וכאשר היא מטתימת גם אז כמעט ואין חברי כנסת. זה מאוד לא נעים, כאשר יש לך ציבור מוזמנים וכאשר הם מכינים חומר על מנת להסביר, ואני נשארת עם חברת הכנסת בז, פעם שמעוני וזידל. אני פותחת לפעמים עם חבר הכנסת זידל ולפעמים עם חבר הכנסת דיציאן. זה לא נעים, הרגשה מאוד לא נעימה שלי כלפי הציבור המוזמן. ולא פעם דנים בנושאים כל כך רציניים וכל כך חשובים.

ישנה הצעה להקדים את הישיבה משעה 09.00. יש חברי כנסת שכשעה 11.00 או 11.30 יש להם עניינים אחרים. אז הבה נקדים את הישיבה ל-08.30. אין לי כל התנגדות.

צריך לקחת בחשבון, אם מזמינים אנשים מבחוץ והם צריכים להגיע בזמן, קשה להם להגיע ב-08.00. נקבע את 08.30 כשעה ההתחלה, ומקסימום עד 11.00 נסיים את הישיבה. ואני מאד מאד מבקשה, אל העמידו אותי במבוכה.

ה. זיידל: אני באמת התפלאתי שקבלתי הזמנה ללא שעה.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו: בשעה 09.00. לא כתבת שעה לבכי יום ששי? אולי צריך להוסיף?

ה. זיידל: סליחה, כיום ששי זה כחוב ב-09.00 בבוקר.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו: לא כתבת? אז צריך לתקן ל-08.30 וזאת לאור ההחלטה שנקבל אותה היום בוועדה.

מחרתים הישיבה הישאר שעה 09.00 אבל לעתיד, הישיבות הכאות כמי ששי נקיים אותן בשעה 08.30 עד מקסימום 11.00.

חבר-הכנסת ארידור שאל מדוע אנחנו מזמינים לימי ששי ציבור מוזמנים. הכט - לא המיד אפשר לתאם את הנושאים, ואנו נבטל אותם שבנושא זה שהוא בלי מוזמנים, המיד יש מוזמנים. נציגי המשרדים הם גם מוזמנים שאנו צריכים לסחוב אותם מירושלים.

אם יש ציבור מוזמנים שצריך לתפזר מהיפה ומחל אביב, מוטב לחל אביב מאשר לירושלים.

י. ארידור: עכשיו שמעתי מד"ר דיציאן שאין צורך בהתייעצות סיעתית בנושא הזה.

ה. זיידל: אני יודע שהדבר מקשה, אבל ככל אופן כרצוני להעלות מחשבה לבכי היום, שנחשוב על יום המישי בבוקר. יש בשעה 11.00 ועדת שירותים, בדרך כלל בשעה זו.

ל. דיציאן: אני מתנגד. זה בלתי אפשרי לקיים שלוש ישיבות ועדה כיום אחד. הדבר בלתי אפשרי.

אם אנו נתחיל לדון, אינני יודע מתי, כחוק כריאות חובה, אינני יודע אם תספקנה שתי ישיבות של ועדת השירותים.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו: אינני באה להתערב בסדרי עבודתה של ועדת השירותים. לי יש סדר ואינני רוצה למחנב עניינים. אני רוצה לתת את הטיפול המהיר. וכשכיל זה נבחרנו להיות חברי כנסת, לטפל בנושאים המועברים אלינו בהקדם וביסודיות וכיעילות הדרושה.

בעבר נהגנו לעשות זאת כשעה
12.00 או 13.00.

היו דיונים על כך בעבר, והיה
משא ומתן עם הסיעות. סיעת הליכוד התנגדה. היא רצתה שכל ישיבות
הוועדה יתקיימו בירושלים.

בקשר לאפשר לוועדות לקיים ישיבות
כתל אביב, והחסדר האחד והיחיד שניתן הוא - פעם אחת לקיים בסוף
השבוע, או ביום חמישי או ביום ששי. ישיבות נוספות לקיים כתל אביב -
לא הירשו.

ה. זיידל:
אם אתה מרשה לי, חבר-הכנסת
שמעוני, אני רוצה לדבר בצורה
ראציונלית. 90% של חברי ועדת העבודה מתגוררים כתל אביב. בירושלים
מעטים מאוד. עכשיו, מכזבים כנסיעה 4 שעות. כשאני מגיע היום
לירושלים, הייתי צריך לצאת כשעה 06.00 מהבית. נשאלת השאלה, במקום
לסחוב 90% מתל אביב.

חבר הכנסת שמעוני, אני מבקש
כאופן אישי, אני מבין אותך. לחמתי בהסתדרות שכל המוסדות יועברו
לירושלים והייתי מוכן, ואני יחיד מבין חברי הועדה המרכזת
שישנתי פעם בשבוע בהסתדרות בירושלים בעניני קליטה עליה, לכן
אני יכול להיות אובייקטיבי.

90 או 95 אחוז אינם גרים בירושלים.
מכזבים כנסיעה 4 שעות, זה כולל גם כוח פיזי. אני אומר, אם אתה
מדבר מבחינת ירושלים - אני נכנע, אבל אם מדברים מבחינת עבודה
מעשית, ואנו ועדת עבודה, אני מבקש לשקול, לפנות ליושב-ראש הכנסת
ולשקול את הדבר. היות והיום ההרכב הוא כזה שהדוב אינו גר בירושלים,
90% מתגוררים מחוץ לירושלים, אולי אפשר לקיים את היום הראשון הזה
לקיים בתל אביב ולסוך את 4 שעות הנסיעה, ואז כוסל לשבת בשקט.

ל. דיציאן:
רציתי לשאול - איך אנו יכולים
לעסוק בהקנות לשעה חידום שעדיין

לא עברו קריאה ראשונה?

הינ"ר ש.א. אלמוזלינו:
היום זה יובא לכנסת.

ל. דיציאן:
אם זה יובא כן, אם לא - אינני
בטוח.

הינ"ר ש.א. אלמוזלינו:
כיררתי כבר והיום הוא יובא לכנסת.

י. ארידור:
אני רוצה להסביר דבר מה - הבעיה

של קיום ישיבות כתל אביב או
בירושלים, הוכרעה כבר מבחינה עקרונית, זאת אומרת שמוחר לקיים
ישיבות כתל אביב. עקרונית אין כל פסול בכך שנקיים ישיבה כתל אביב.
אני דואגת את הדאגה לירושלים לא בכך שנקיים או לא נקיים ישיבה של
ועדת העבודה בירושלים, אלא השאלה אם הגבול יעבור בסרים אלה או
לא יעבור בסרים אלה. זה מה שקובע עבורי את הדאגה לירושלים.
והייתי רוצה לדאוג את ההתלהבות של חבר-הכנסת שמעוני דווקא לענין
הזה. זה מה שמדאיג אותי לגבי ירושלים.

אני מציע שגם הענין הוא "דיבורים"
כפי שמחבטא חבר-הכנסת שמעוני, שגם הוא ידבר באותו כיוון ואז נבטא
את הדאגה לירושלים, לסכים שהגבול יעבור כאן. אבל זה שוועדת העבודה

השב או לא השב כהל-אכיב, במקום יום אחד כשכוע השב יומיים כשכוע, זה לדעת, אינו נוגע לדאגה לירושלים. ירושלים היא כירה, וכמו שוועדת העבודה מקיימת ישיבה פעם אחת כהל אכיב ושם דבר אינו נגרע מכבודה של ירושלים, אפשר גם לקיים שתי ישיבות. זו שאלה של יעילות ולא שאלה של עקרון. כיוון שחבר-הכנסת שמעוני אינו מערער על העקרון שאפשר לקיים ישיבות כהל אכיב--

ח. שמעוני:

כן מערער.

י. ארידור:

-- אכל לעת עתה קבלו את הפרינציפ שאפשר לקיים ישיבות כל אכיב, אז הויכוח אינו כה בורלי בין ישיבה אחת או שתיים.

אני ממליץ לפעול כאן לפי שיקולי

נוחיה:

א. לין:

אני רוצה להסביר לכם איך אני מתייחס לנושא הזה. קודם כל אינני נוגע לנושא של קדושת ירושלים כעיר כירה.

איש לא ידע שאנו הולכים לשחרר את ירושלים. אז עמדה על הפרק שאלה חוק ירושלים שחבר-הכנסת ברעם יזם אותו כדי לעודד את הכנייה בירושלים שהיתה אז בפיקוד נורא. וקרה מקרה והעם היהודי שחרר את ירושלים. והנה התחילה האוצה אדירה של קידום ירושלים, פיתוח ירושלים, והחוק הזה של משה ברעם עוד נמשך, והגיעו הדברים לכך שמשנה ברעם בעצמו הכין שיש אכסורד לחמשוך את החוק הזה פאשר כל המדינה צומקת בפיתוח ירושלים. מבחינה מדינית, כלכלית, מכל הכחינה זו, היום לדבר על שמירת הזכויות של ירושלים מבחינה זו, זה ללא פרופורציה. זה מגמד את ירושלים.

היום וגדולה ירושלים לא תימדד כזה, והעמדה ענין ירושלים בנושאים כאלה מגמדת את ענין ירושלים, נשאר פלמה אך ורק הענין הענייני - האם חברי כנסת שכיניחם רבים ענין ירושלים פראש דאגתם, יוכלו להמשיך להיות פעילים ולקדם את ענייני הכנסת, את הדיונים, ולזרז חקיקה חוקים, על ידי כך שאנו נוסיף יום או יומיים לדיונים כהל אכיב, לנוחיותם.

כאן אני רוצה להמר לגברתי הירשבה-האש, עמדה שכורדאי שתופמי לשמוע ממני. עם כל רצוני לעזור לך בכיוון החקיקה, וגם אני רוצה להיות שותף בחקיקה הזו של ועדת העבודה, אבל אני חושב שזה יהיה בלתי הוגן ללאפי חברי כנסת שהם לא כהל אכיב ומאזור גוש דן, אי אפשר ללמעמים על חברי כנסת שצריכים לקבל קהל באזור הכחירה שלהם, לבקר בכל אזורי הארץ. אני כיום חמישי וכיום ראשון מקדיש את הימים לביקורים בכל צפון הארץ, אז תופיפי עוד יום לכנסת בתל אכיב, עם כל החיוניות שבדבר - אני מהנבד לזה שיהיה עוד יום נוסף כהל אכיב. אינני מהנבד לזה מבחינה עקרונית של נושא ירושלים, כי זה ענין אחר לגמרי. אני חושב שחברי הכנסת חייבים להיות באזורי הכחירה שלהם. הם חייבים לקבל קהל, לסייר, לבקר, להיות פעילים. כשבילי לנסוע מהיפה להיפה הקריות, זה יום שלם של עבודה ממש. אינני עוסק בשמטמים יותר, סגרת את המשדד, אני רק עוסק כיצונג.

ולכן, עם כל הרצון לקדם את ענייני החקיקה ואת עבודה הועדה, אני חושב שלא נוכל לעשות זאת.

ח. שמעוני:

זה ענין מעשי, אי אפשר לדון

ממקום עבודה שהוא בירושלים, מה אפשר לעשות אם הכנסת בירושלים?
מקום העבודה הוא בירושלים. אי אפשר לדרוש שיוחר מאשר שני
ימים בשבוע קבועים יהיה כהל אביב.
אחה חכר בוועדה אחה - אני חכר
כשלוש וועדות. יומיים, יום המישי וישי אני צריך לצאת
להל אביב, אינני חושב שאפשר להעמיד עוד יום נוסף. כשאמרת
שיש לך קלה קהל ממקום עבודה שלך, זו לא בעיה.

הדבר השני הוא, כשנאכדים כל כך
קשה להעביר את משרדי הממשלה והדבר כרוך כהעקת מאות אלפי
אנשים ממקומות מגוריהם כדי לעבור לירושלים, ואני מאמין לכל
הסיעות ולכל האנשים שמדברים כאן, ולא יחכו לעשות את הדבר
הזה לחובא ומלולא ובאופן מעשי לעשות שהמשרד יהיה פה, וכי גם
חמישי כל הירושלמים לוקחים את המזוודות שלהם ונוסעים לתל-אביב,
ולהפוך את הכנסת לדבר אקדמטי.

לדעתי, יותר מאשר יומיים, ולפי
החקנון נדמה לי שיותר רק לגבי יום חמישי ולא יום ששי, אבל
אחר כך חילקו את זה, זה נוגד את מה שהחליטה הנציבות.

אינני חושב שיותר לעשות זאת,
לפי העניין זה ממש פגיעה בירושלים. מדברים על העברת משרדי
הממשלה, העקת מאות אלפי אנשים ממקום מגוריהם לירושלים, וזה
לדעתי, נכבד הצורך צדיקים לשמש דוגמא. האם הם יכולים
לדחות את מאחריהם, ולנוחיותם, מפני שנוח להם פחות? נסיעה
לקיים ששקט הכנסת כהל אביב, כלומר, שישיבות יחידים שלוש
פעמים בשבוע כהל אביב ושלוש פעמים בשבוע בירושלים, לדעתי
אין זה הגיוני.

ל. ליציאן:

יש להעביר עוד הערה אחת,
אם בירושלים ואם כהל אביב
בזמן הראשון, בקשה היא שזה לא יהיה בשעות הבוקר אלא בשעות
הצהריים, בשעה 13.00 או 13.30 כדי שיוכלו לנצל את שעות
לפני הצהריים לעניינים אחרים.

א. לין:

יש פה סתירה נוראה. כשכיל
איש חיפה, על מנת לבוא לירושלים,
אם הוא כבר צריך לצאת בשעה 11.00, או 12.00, זה מפצל לך
את הימים. יש גמים שחכר כנסת צריך להישאר באזור מגוריו.

היר"ר ש.א. אלמור זל ינו:

אני רוצה לסכם על מנת שנבמור
אם העניין הזה.

קודם כל לגבי ישיבה נוספת,
חכר-הכנסת לין, עם כל הרצון הטוב שלי שחכר-הכנסת יהיה
יותר תופשי, פחות עסוק בוועדות, פנוי לענייני האזור שלו
והצדדים, אני לא אוכל את זאת לאפשר. אני אחראית על
סדר היום ואינני יכולה לתת דין וחשבון ליושב ראש הכנסת
ולחכמה לו מדוע הנושא עומד כל כך הרבה חודשים ועדיין
לא גמרה אתו. זה תפקידי ואני חייבת להקפיד על כך.
אין לי מנוס מזה. אינני רוצה שיטארו נושאים שהם חשובים
מאוד, ונבגללנו לא נוכל לקיים ישיבות נוספות. מצפוני
אינני מרשה לי זאת. אני מצטערת, אך אחיה חייבת להעמיד
עליכם. אין לנו ברירה אחרת.

דנו בעכור בנושא זה עם יו"ב-ראש הכנסת, וחיתה התייעצות של יושבי ראש הוועדות, וודרשנו זאת לקיים ישיבות כהל אביב בהתאם לצורך, זה יקל על חברי הכנסת והחשוכה היא לא רבה. החיחר היה לפעם אחת בשבוע, וזה כתנאי שהוועדה מקיימת שתי ישיבות בשבוע. ההסדר של ועדת השירותים הצ'כוריים שהיא מקיימת ישיבה אחת, עכשיו היא חשב כודאי עד שעה 13.00 כאשר יעבור לה החוק. אבל אין לי מנוס. אני כהחלט אעשה הכל כדי שהישיבות התקיימנה בשעות הצהריים, כדי שיהיה נוח לחברים לגמור עניינים. אנשי חיפה יחיה אמנם מקופחים. לגבי תל אביב זה לא יעזור לי. אם אתה רוצה לפנות ליושב ראש הכנסת, בבקשה. הפנו מספר חברים. אני לא אוכל לעשות זאת כי עשיתי זאת כבר בעבר. זו לא רק ועדת העבודה, יבואו יושבי ראש אחרים וידרשו אותו דבר. ועדת הכספים למשל, יושבת חמישה ימים בירושלים.

ח. שמעוני:
מה דעתך אם נקדים את שתי הישיבות שיש לנו בשעה אחת, כימי שני ורביעי.

היו"ר ש.א. אלמוזלינו:
חברי הכנסת, אנו החלטנו על יום ששי בשעה 08.30, החלטנו על ישיבה נוספת כיום ראשון, אשהדל לדר זאת לשעות הצהריים.

אני מציעה לכם לכתוב מכתב ליושב-ראש הכנסת. בבקשה.

הישיבה הסתיימה בשעה 14.00.